

Peygamberler neden insanlar arasından seçilmişlerdir?

Bu sorunun cevabını Üstâdımız, özet olarak bir paragrafta şöyle izâh etmektedir:

"Peygamberimiz (a.s.m.) mu'cizâtından ve hasâisinden başka, ef'âl ve ahvâl ve etvârında beşeriyette kalıp, beşer gibi, âdet-i İlâhiyeye ve evâmîr-i tekviniyesine münkad ve mutî olmuş, o da soğuk çeker, elem çeker ve hâkezâ. Her bir ahvâl ve etvârında hârikulâde bir vaziyet verilmemiş, tâ ki ümmetine ef'âliyle imam olsun, etvârıyla rehber olsun, umum harekâtıyla ders versin. Eğer, her etvârında hârikulâde olsa idi, bizzat her cihetçe imam olamazdı, herkese mürşid-i mutlak olamazdı, bütün ahvâliyle '*rahmete'n-li'l-âlemîn*' olamazdı."(1)

Yani, Peygamberimiz (asm) mucizelerinin ve kendine has bazı hallerinin dışında, normal bir insan gibi yaşamıştır.

Çünkü; peygamberlerin geliş sebebi, insanlara her açıdan rehberlik yapmaktır. İnsanüstü bir varlık olmasının hiç bir faydası olamazdı. Zira insanlar onu örnek alamayacaktı. Hem hareketleriyle, hem konuşmasıyla, hem insanlar ile olan ilişkileri ve hem de hâdiseler karşısındaki tepkileri ile insanlara örnek olmak için gelmişlerdir peygamberler. Elbette ki, insan cinsinden olmaları zarurîdir.

(1) bk. [Sözler, On Beşinci Söz'ün Zeyli.](#)